

Versiune anonimată

- 1230510 -

C-508/22 - 1

Cauza C-508/22

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

27 iulie 2022

Instanța de trimitere:

Curtea de Apel Brașov (România)

Data deciziei de trimitere:

22 iunie 2022

Revizuenți:

KL

PO

Intimată:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov

[OMISSIS]

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

[OMISSIS]

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 22 iunie 2022

[OMISSIS]

Pe rol se află soluționarea cererii de revizuire formulată de revizuenta AX, împotriva deciziei civile nr. [OMISSIS] din 05 aprilie 2022, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. [OMISSIS], având ca obiect „pretenții”.

RO

[OMISSIS]

De asemenea, arată că la data de 20.05.2022, numiții KL[OMISSIS] și PO, în calitate de moștenitori ai revizuintei AX, prin avocat ales, au înaintat prin e-mail chitanța nr. 10/25.04.2016 plată autoturism în sumă de 5000 lei eliberată de S.C. Zarl S.R.L. pe numele revizuintei AX.

Se mai arată că la data de 21.06.2022 intimata Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov a depus la dosar[OMISSIS] punct de vedere cu privire la inițierea procedurii de obținere a unei hotărâri preliminare pronunțate de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 TFUE.

Totodată, arată că prin cererea formulată și înaintată [OMISSIS] la data de 21.06.2022, KL[OMISSIS] și PO, în calitate de moștenitori ai revizuintei AX, prin avocat ales, au solicitat judecarea cauzei în lipsă și admiterea cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 din TFUE[OMISSIS].

CURTEA,

Asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, constată următoarele:

I. Obiectul acțiunii și cadrul procesual

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov la data de 07.02.2020 reclamantii AX și YC au solicitat în contradictoriu cu pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov anularea Deciziei nr. [OMISSIS] [din] 5.03.2019 și a Deciziei nr. [OMISSIS] [din] 29.07.2019, precum și obligarea pârâtei la emiterea unei decizii de restituire a taxei auto și de plată a dobânzii aferente conform cererii nr. [OMISSIS] [din] 28.08.2018.

II. Situația de fapt

1. La data de 03.03.2008, astfel cum rezultă din factura nr. 0858777/03.03.2008 SC Zilex Corn SRL a achiziționat în leasing autoturismul marca Toyota, an de fabricație 2007, cu număr de identificare JTEBZ29J000164012.

Pentru înmatricularea autoturismului, societatea de leasing BCR Leasing IFN SA a achitat la bugetul de stat taxa specială în cuantum de 5359,86 lei plus TVA în valoare de 1018,37 lei, taxă care a fost, ulterior, plătită acesteia, conform facturii mai sus identificată, de către SC Zilex Corn SRL.

Conform cărții de identitate, dreptul de proprietate asupra autoturismului a fost transferat către SC Zarl SRL, fiind înmatriculat pe numele acestei societăți la

data de 12.11.2012, iar reclamanta AX a dobândit dreptul de proprietate asupra autovehiculului la data de 16.05.2016.

Prin cererea înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov sub nr.51647/28.08.2018, reclamanta AX a solicitat restituirea taxei speciale de înmatriculare în valoare de 6378,23 lei achitată pentru înmatricularea autoturismului marca Toyota, cu număr de identificare JTEBZ29J000164012.

Prin Decizia nr. [OMISSIS] [din] 5.03.2019 a fost respinsă cererea formulată de reclamantă cu motivarea că cererea de restituire este depusă de către o altă persoană decât plătitorul taxei.

Împotriva acestei decizii, s-a formulat contestația înregistrată sub nr. [OMISSIS] [din] 18.04.2019 care a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr. [OMISSIS] [din] 29.07.2019.

Având în vedere soluția pronunțată în procedura administrativă, reclamantii au investit instanța cu cerere de chemare în judecată prin care au solicitat anularea Deciziei nr. [OMISSIS] [din] 5.03.2019 și a Deciziei nr. [OMISSIS] [din] 29.07.2019, precum și obligarea pârâtei la emiterea unei decizii de restituire a taxei auto și de plată a dobânzii aferente conform cererii nr. [OMISSIS] [din] 28.08.2018.

2. Prin sentința civilă nr. [OMISSIS] [din] 23.12.2020 pronunțată de Tribunalul Brașov, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a fost admisă excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului YC invocată de pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov; a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei AX invocată de pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov; a fost respinsă acțiunea formulată de reclamantii AX și YC în contradictoriu cu pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov.

Pentru a pronunța această soluție, tribunalul a reținut, în ceea ce îl privește pe reclamantul YC, că acesta nu a formulat cererea de restituire, iar deciziile contestate nu îl vizează, iar în ceea ce o privește pe reclamanta AX, că aceasta nu are dreptul la restituire, întrucât, potrivit dispozițiilor articolului 1 alineatele (1), (2) și (5) din OUG nr. [52]/2017, acest drept aparține doar plătitorului taxei și nu cumpărătorilor subsecvenți, cum este cazul reclamantei.

III. Recursul declarat împotriva sentinței Tribunalului Brașov

1. Reclamanta a declarat recurs la data de 03.02.2022, criticile aduse hotărârii atacate vizând în esență încălcarea normelor dreptului [Uniunii], precum și a prevederilor articolului 1.2. litera b) din Normele metodologice de aplicare a OUG nr. 52/2017 raportat la articolul 1 din OUG nr. 52/2017, recurenta susținând că din interpretarea [acestora] rezultă că are dreptul la restituire, după caz, și actualul proprietar, iar pe de altă parte reclamanta AX a făcut dovada calității de actual

proprietar al autoturismului, aspect ignorat de judecătorul fondului. Potrivit criticilor formulate în recurs, taxa specială a fost achitată de fosta SC Zilex Corn SRL către societatea de leasing BCR Leasing IFN SA, pentru înmatricularea autoturismului Toyota, firma de leasing achitând taxa la bugetul de stat. Ulterior finalizării contractului de leasing, autoturismul a avut ca proprietari, succesiv, pe SC Zilex Corn SRL, SC Zaral SRL, iar de la data de 16.05.2016, pe recurenta AX, taxa de înmatriculare fiind încorporată în prețul autoturismului, astfel că, odată cu dreptul de proprietate asupra autovehiculului, a fost transmis și dreptul de recuperare a taxei. Din perspectiva dreptului Uniunii Europene incident, se arată că, la punctul 40 din Hotărârea dată în cauza C-402/09, CJUE a statuat că din momentul achitării taxei de înmatriculare într-un stat membru, valoarea acestei taxe este încorporată în valoarea vehiculului, astfel că, atunci când, ulterior, vehiculul este vândut de ocazie în același stat membru, valoarea sa de piață include valoarea reziduală a taxei de înmatriculare, calculată în procent din valoarea inițială, în funcție de deprecierea acestui vehicul. Așadar, se arată, consumatorul final asupra căruia este transferată taxa prohibită de dreptul unional are posibilitatea de a acționa fie direct împotriva autorităților naționale, fie împotriva comerciantului.

2. Prin decizia nr. [OMISSIS] [din] 05.04.2022, Curtea de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal a respins recursul declarat cu motivarea că recurenta nu a depus la dosar vreo dovadă că odată cu transmiterea de către societatea Zaral SRL a autoturismului marca Toyota în proprietatea sa i s-a transmis și dreptul de creanță asupra recuperării sumei de 6370,23 lei, achitată de SC Zilex Corn SRL cu titlu de taxă pentru emisiile poluante, nefiind îndeplinite condițiile operării transmisiunii dreptului de creanță a obligațiilor fiscale în patrimoniul recurenteii.

A reținut instanța de recurs că pentru a opera transmiterea creanței, constând în taxa pentru emisii poluante, în patrimoniul recurenteii reclamante AX ar fi trebuit ca suma de 6370,23 lei să se regăsească inserată într-un înscris, în mod clar, din care să rezulte acest transfer din patrimoniul societății Zaral SRL în patrimoniul recurenteii reclamante, ceea ce în cauză nu există.

De asemenea, a reținut instanța de recurs, contrar susținerilor recurenteii reclamante AX, că transmiterea dreptului de creanță a sumei de 6370,23 lei în patrimoniul acesteia din urmă nu a operat de drept, în momentul în care a cumpărat autoturismul marca Toyota, întrucât nu suntem în situația în care s-a transmis un drept de creanță prin succesiune.

IV. Cererea de revizuire formulată în cauză

Decizia [OMISSIS] [din] 05.04.2022 a fost atacată cu revizuire de către revizuenta AX, care a solicitat schimbarea deciziei atacate și, în rejudecare, admiterea recursului. În cadrul cererii de revizuire s-a solicitat inițierea procedurii obținerii unei hotărâri preliminare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE.

În motivarea cererii, revizuenta a arătat că respingerea recursului a fost efectuată cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii, bazată pe o interpretare eronată a articolului 110 TFUE de către instanța de recurs, constând în încălcarea principiului efectivității prin ignorarea jurisprudenței CJUE, în detrimentul obligației de restituire a taxei nelegale din perspectiv[a dreptului Uniunii], menționând cauza [199/82, Amministrazione delle Finanze dello Stato/San Giorgio] și cauzele conexe C-192/95-C-218/95, Comateb și alții. Astfel, în situația în care o societate a plătit o taxă prohibită de dreptul Uniunii (fost comunitar) și a transferat acest cost asupra utilizatorilor finali, aceștia pot cere rambursarea fie de la comerciant, fie de la autoritățile naționale ale statului care au perceput taxa contrară dreptului unional, societatea nemaiputând solicita restituirea, nefiind permisă îmbogățirea fără just temei.

Revizuenta a susținut că instanțele naționale trebuie să determine dacă taxa prohibită de dreptul Uniunii a fost transferată în tot sau în parte de către comerciant asupra altora. A precizat că la punctul 40 din Hotărârea dată în cauza C-402/09, Tatu, EU:C:2011:2019, CJUE a statuat că din momentul achitării unei taxe de înmatriculare într-un stat membru, valoarea acestei taxe se încorporează în valoarea vehiculului. În acest sens, taxa de înmatriculare, fiind incorporată în prețul autoturismului, este transmisă odată cu dreptul de proprietate asupra autoturismului. Distinct, consumatorul final asupra căruia a fost transferată taxa prohibită de dreptul Uniunii are disponibilitatea de a acționa fie direct împotriva autorităților naționale, fie împotriva vânzătorului, nefiind incidentă nicio condiționare a exercițiului acțiunii. Astfel, în opinia revizuintei, este relevant faptul că Zilex Corn SRL și Zaral SRL au atestat în scris, prin acte depuse la dosar, că s-a transmis revizuintei dreptul de creanță împotriva statului român, organele fiscale și de mediu privind recuperarea de către acesta din urmă a taxei speciale.

Astfel, a subliniat că întrucât odată cu dobândirea dreptului de proprietate asupra autoturismului a fost transferată revizuintei și taxa achitată de fostul proprietar, aceasta fiind incorporată în prețul autoturismului, AX deține și dreptul corelativ de creanță împotriva organelor fiscale și de mediu pentru restituirea acestei taxe.

A concluzionat revizuenta că se impune inițierea procedurii obținerii unei hotărâri preliminare [pronunțate] de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE în vederea adresării următoarei întrebări:

[OMISSIS] [întrebare propusă de revizuentă, reformulată în dispozitiv]

Exprimându-și punctul de vedere cu privire la cererea de sesizare CJUE, intimata Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov a solicitat respingerea acesteia, apreciind că existența unor dispoziții în legislația internă care impun obligativitatea parcurgerii unei proceduri prealabile anterior sesizării instanței de contencios administrativ nu încalcă principiul priorității dreptului european.

V. *Întrebarea adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene*

Curtea de Apel Brașov urmează să soluționeze cauza în cadrul căii extraordinare de atac a revizuirii promovată în condițiile articolului 21 alineatul (1) [din Legea nr.] 554/2004 potrivit căroră: „Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive prin încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, reglementat la articolul 148 alineatul (2) coroborat cu articolul 20 alineatul (2) din Constituția României, republicată”, astfel că apreciază că se impune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare asupra următoarelor întrebări reformulate:

[OMISSIS] [sunt redate cele două întrebări în forma reținută în dispozitiv]

VI. *Dreptul intern aplicabil*

Articolul 1 alineatul (1) din OUG nr. 52/2017 din 4 august 2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule:

„(1) Contribuabilii care au achitat taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, prevăzută la articolele 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, taxa pe poluare pentru autovehicule, prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, prevăzută de Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, cu modificările ulterioare, și timbrul de mediu pentru autovehicule, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au beneficiat de restituire până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot solicita restituirea acestora, precum și a dobânzilor datorate pentru perioada cuprinsă între data perceperii și data restituirii, prin cerere adresată organului fiscal central competent. Nivelul dobânzii este cel prevăzut la articolul 174 alineatul (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

VII. *Dreptul Uniunii Europene*

Articolul 110 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE): „Niciun stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare. De asemenea, niciun stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție.”

VIII. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 aprilie 2011 în cauza C-402/09, [Tatu]

IX. Considerentele Curții de Apel cu privire la necesitatea sesizării CJUE în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare

Curtea a fost sesizată cu soluționarea unei cereri de revizuire formulată împotriva unei hotărâri prin care s-a respins în mod definitiv cererea de restituire a unei taxe speciale pentru înmatricularea autoturismului, revizuentul motivându-și cererea pe faptul că acest tip de taxă contravine prevederilor articolului 110 din TFUE.

Analizând susținerile părților, Curtea, ca instanță de ultim grad, a constatat că se impune sesizarea CJUE, în temeiul [articolului] 267 TFUE, având în vedere necesitatea interpretării articolului 110 TFUE pentru a decide în ce măsură acesta se opune unei reglementări precum cea cuprinsă în OUG nr. 52/2017.

Nelămuririle Curții de Apel, ce au determinat sesizarea CJUE, privesc următoarele chestiuni:

La data de 07.08.2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României nr. 644, OUG nr. 52/2017 [OMISSIS].

Din preambulul ordonanței de urgență reiese că acest act normativ a fost adoptat în urma pronunțării Hotărârii din 9 iunie 2016, Budișan (C-586/14, EU:C:2016:421), a Hotărârii din 30 iunie 2016, Câmpean (C-200/14, EU:C:2016:494), precum și a Hotărârii din 30 iunie 2016, Ciup (C-288/14, nepublicată, EU:C:2016:495), în care Curtea a considerat contrare dispozițiilor dreptului Uniunii, în special articolului 110 TFUE, mai multe taxe pe poluare aplicabile autovehiculelor care au fost instituite de România, printre care figurează taxa percepută cu titlu de taxă specială menționată anterior.

Apoi, rezultă din conținutul normativ al articolului 1 că statul român a recunoscut dreptul la restituirea taxei considerată contrară dreptului Uniunii numai contribuabilului care a achitat-o, deși este evident că în perioada de timp ce a trecut de la data instituirii taxelor contrare dreptului Uniunii (anul 2006) și până la momentul intrării în vigoare a OUG nr. 52/2017, așadar într-un interval de 11 ani autovehiculele au fost tranzacționate, nemaiaflându-se în proprietatea contribuabilului care a achitat taxa, iar în lipsa recunoașterii transmisiunii dreptului de creanță a obligațiilor fiscale în patrimoniul utilizatorului final, recuperarea taxei contrare dreptului Uniunii este imposibil de realizat.

Relevant sub acest aspect al analizei este faptul că, prin natura sa, odată achitată taxa în vederea înmatriculării ea se încorporează în valoarea de piață a vehiculului astfel înmatriculat, concluzie care se desprinde din jurisprudența CJUE în cauza Tatu, C-402/2009:

„40. În această privință, Curtea a precizat că, din momentul achitării unei taxe de înmatriculare într-un stat membru, valoarea acestei taxe se încorporează în valoarea vehiculului. Astfel, atunci când un vehicul înmatriculat în statul membru în cauză este, ulterior, vândut ca vehicul de ocazie în același stat membru, valoarea sa de piață, care include valoarea reziduală a taxei de înmatriculare, va fi egală cu un procentaj, determinat de deprecierea acestui vehicul, din valoarea sa inițială (Hotărârea Nádasi și Németh, citată anterior, punctul 54). Prin urmare, pentru a garanta neutralitatea taxei, valoarea vehiculului de ocazie importat reținută ca bază de impozitare trebuie să reflecte valoarea unui vehicul similar deja înmatriculat pe teritoriul național (Hotărârea Weigel, citată anterior, punctul 71, și Hotărârea din 20 septembrie 2007, Comisia/Grecia, C-74/06, Rep., p. I-7585, punctul 28).”

Faptul că, prin natura sa, odată achitată taxa în vederea înmatriculării ea se încorporează în valoarea de piață a vehiculului astfel înmatriculat a determinat realitatea economică de necontestat că vehiculele care aveau taxa achitată la momentul vânzării aveau un preț superior celor fără taxă achitată, astfel că, în fapt, contribuabilul care a achitat taxa și-a recuperat-o indirect din prețul de vânzare.

Rezultă că prin modalitatea în care OUG nr. 52/2017 a reglementat în dreptul intern procedura de restituire a taxelor considerate contrare dreptului Uniunii s-a ajuns la o limitare a posibilității de a obține restituirea, întrucât se recunoaște acest drept doar plătitorului, deși, din momentul achitării unei taxe de înmatriculare într-un stat membru, valoarea acestei taxe se încorporează în valoarea vehiculului și, în consecință, în cazul înstrăinărilor succesive valoarea taxei se include în prețul de vânzare achitat de utilizatorul final.

Concluzia se impune și prin raportare la considerentele din hotărârea pronunțată în Cauzele conexe C-192/95-C-218/95, unde Curtea a statuat: „Conform unei jurisprudențe bine stabilite, dreptul de a obține rambursarea taxelor percepute de un stat membru prin încălcarea normelor de drept comunitar reprezintă consecința și o completare adusă drepturilor conferite justițiabililor prin dispozițiile comunitare, astfel cum au fost acestea interpretate de către Curte (Hotărârea din 9 noiembrie 1983, San Giorgio, 199/82, Rec. p. 3595, punctul 12; Hotărârea din 2 februarie 1988, Barra, 309/85, Rec. p. 355, punctul 17; Hotărârea din 6 iulie 1995, BP Soupergaz, C-62/93, Rec. p. 1-1883, punctul 40; Hotărârea din 9 februarie 1999, Dilexport, C-343/96, Rec. p. 1-579, punctul 23 și Hotărârea din 21 septembrie 2000, Michailidis, C-441/98 și C-442/98, Rec. p. 1-7145, punctul 30). Statul membru trebuie, în principiu, să ramburseze taxele percepute prin încălcarea dreptului comunitar (Hotărârea din 14 ianuarie 1997, Comateb și alții, C-192/95 până la C-218/95, Rec. p. 1-165, punctul 20, hotărârea Dilexport, citată anterior, punctul 23, și hotărârea Michailidis, citată anterior, punctul 30). În absența reglementărilor comunitare în materie de restituire a taxelor percepute în mod incorect, este de competența ordinii juridice interne a fiecărui stat membru să desemneze instanțele competente și să reglementeze modalitățile procedurale ale acțiunilor în justiție destinate să asigure salvagardarea drepturilor pe care

justițiabilii le întemeiază pe dreptul comunitar, cu condiția ca, pe de o parte, aceste modalități să nu fie mai puțin favorabile decât cele care privesc acțiunile similare de natură internă, (principiul echivalenței), și, pe de altă parte, ca acestea să nu facă imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite prin ordinea juridică comunitară (principiul eficienței) (a se vedea, în special, Hotărârea Edis, C-231/96, Rec. p. 1-4951, punctele 19 și 34; Hotărârea Spac, C-260/96, Rec. p. 1-4997, punctul 18; Hotărârea din 17 noiembrie 1998, Aprile, C-228/96, Rec. p. 1-7141, punctul 18, și Hotărârea Dilexport, citată anterior, punctul 25).

Concluzionând, Curtea observă că reglementarea internă cuprinsă la articolul 1 din OUG nr. 52/2017 face imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite prin ordinea juridică comunitară.

Concluzia este cu atât mai evidentă prin prisma evenimentelor legislative recente, legiuitorul român procedând la abrogarea OUG nr. 52/2017, astfel cum rezultă din cuprinsul articolului 7 al OUG nr. [93]/2022 publicată în Monitorul Oficial nr. 646/29 iunie 2022, act normativ prin care a instituit o nouă procedură de restituire, iar la articolul 2 din noul act normativ s-a recunoscut, ca o excepție, posibilitatea restituirii taxei către persoana care a achiziționat autovehiculul prin sistemul de leasing financiar, deși taxa fusese achitată de societatea de leasing. A rămas însă nereglementată situația utilizatorului final, în cazul vânzărilor succesive, când taxa nu a fost recuperată de contribuabilul care a achitat-o.

Prin urmare, dat fiind că, în cauză, se ridică o problemă de interpretare a unor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii Europene, curtea de apel apreciază că se impune sesizarea Curții pentru interpretarea acestora în raport de normele de drept național analizate, o decizie a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la această problemă fiindu-i necesară pentru a pronunța o hotărâre justă.

Pentru aceste motive, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene instanța va solicita CJUE să se pronunțe cu privire la interpretarea dreptului Uniunii Europene [OMISSIS].

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

[OMISSIS]

Dispune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare asupra următoarelor întrebări:

În interpretarea dreptului Uniunii Europene (articolul 110 TFUE) valoarea unei taxe prohibite de dreptul Uniunii se încorporează în valoarea vehiculului și este transmisibilă odată cu dreptul de proprietate asupra acestuia în favoarea terților dobânditori?

Interpretarea [articolului] 110 TFUE se opune unei reglementări din dreptul intern precum cea prevăzută de articolul 1 din OUG nr. 52/2017 conform căreia restituirea unei taxe prohibite de dreptul Uniunii se face doar către contribuabilul care a achitat-o și nu către dobânditorii succesivi ai autovehiculului pentru care s-a achitat taxa în ipoteza în care taxa nu a fost restituită către cel care a achitat-o?

[OMISSIS][procedură, semnături][OMISSIS]